

ladt til Ministeren. Paa lignende Maade forholder det sig i det overordentlig vigtige Spørgsmaal om Fribefordring, i hvilken Henseende jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Steel), at det nemlig ser ganske mærkeligt ud, i hvilket Omfang der her i Landet tilstaaes Fribefordring — ikke blot til vedkommende Bestillingsmænd selv, men ogsaa til deres Hustru og Børn, ja endogsaa til deres Tjenestefolk, og der gives Fribefordring — jeg havde nær sagt, baade i levende Live og i død Tilstand, da ogsaa Vagene befordres frit. Ydermere faa de ogsaa fri Befordring, naar de ere affstedigede, idet Fribefordring hører med til Pensionen. Jeg ser, at Folketinget ogsaa i dette vigtige Spørgsmaal har overladt det fuldstændig til den højtærede Minister selv at tage Bestemmelser herom. Hvad angaar Betaling for Skotgene, kan jeg ogsaa ganske henholde mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts. Det forekommer mig rigtig nok, at der var Grund til at efterligne, hvad der bruges i Norge, nemlig at der erlægges en noget højere Betaling for Befordring med Skot end for Befordring med almindelig blandede Tog eller med Godstog. Jeg skal i den Sammenhæng erindre om, at vi byde Udlændinge de aller gunstigste Betingelser, naar de rejse her igennem Landet. Vi byde dem de smukkeste Vogne, vi have, og vi byde dem den største Hurtighed, vi kunne præstere, og det til overordentlig billige Takster, hvorimod, naar Indlændinge — her tænker jeg særlig paa Syderne — komme til Korsør med Tog fra Sjælland, faa staa de daarligste Vogne, man har her paa Sjælland, til Afbenyttelse for dem. Det er ligesom om den højtærede Trafikminister vilde have, at vi ikke maatte komme i Vane med at køre med Skot, vi skulle pænt blive ved, som det er sagt, at age med Stude. Naar derimod Tyffere komme til Korsør, finde de der Skot saavel som smukke Vogne.

Det forekommer mig tillige, at det vilde være heldigt, om man, naar man kører med Skot, kunde faa Lov til at staa af ved Mellemstationerne, det vilde være en Begunstigelse for Publikum; men det er slet ikke omtalt i Lovforslaget. Ligeledes savner jeg i Lovforslaget Bestemmelser om Kundrejsebilletter, Abonnementskort og Frikort. Alt det er overladt til Ministeren. — Der er en Hovedbetragtning, jeg ønsker at gøre gældende, og det er den, at jeg ikke tror, man skal interessere sig saa meget for at ned sætte Personaltaksterne. Til en vis Grad kan det jo være rart, at man kan køre bil-

ligt med Jærnbanen, men det forekommer mig, at Godsbefordringen er af langt større Betydning. Det, at man ligesom lokker en hel Mængde Menneker til at tilbringe deres Tid paa Jærnbanen, er ikke økonomisk, for i den Tid, Folk rejse, bestille de grumme lidt, og jo mere Tid der tilbringes paa Jærnbanen, des mindre produceres der; man producerer overhovedet ikke noget ved at ligge paa Rupe sofaerne. Derimod har det en stor økonomisk Betydning, at man kan befordre sit Gods billigt, og jeg glæder mig derfor over, at Taksterne for Godsbefordringen ere blevne nedsatte en Del, jeg tror endog 25 pCt. Sagen er jo, at hvad Godstransporten angaar, have vi jo en virksom Konkurrent i Søfarten; dersom Banerne sætte deres Takster for højt, forjendes alt her til Lands søværts, og der konkurrere vi jo rent ud sagt med det forenede Dampskibsselskab. Det har derfor ogsaa stor Betydning, at Taksterne blive satte saaledes, at vi kunne udholde den Konkurrence, thi jeg tror, at man fra det forenede Dampskibsselskabs Side for en stor Del retter sine Takster efter, hvordan Jærnbanetaksterne ere, og i Reglen søger at underbyde dem.

Der er een Ting, jeg grumme gerne vilde bede den højtærede Trafikminister give Oplysning om. Naar man læser § 61, finder man der 3 forskellige Fragtsatser: en Satz for Skotgod, en Satz for Fragtskotskots og Skots i Vognladninger og en Satz for almindeligt Vognladningsgod. Nu spiller det en stor Rolle, under hvilken Klasse vore vigtigste Eksportartikler, Smør, Flæst, Ug o. s. v. ville falde; skulle de beregnes efter den sidste eller efter den midterste Satz? Naar man læser, hvad der staar senere om, at „let fordærbelige Varer, som henhøre til de vigtigste Livsforbrødenheder, skulle befordres med fremskyndet Hurtighed, (som Skotgod til Fragtskotskotsstatst eller som Skotskots til Skotsstatst)“ saa maa man jo tro, at Smør og Flæst o. s. v. skulle gaa ind under den Satz, som staar ansat med 10 Ore pr 100 kg. og 75 Ore pr. Kilometer, men jeg antager dog, at Meningen er, at disse vigtige Eksportartikler skulle kunne gaa ind under almindeligt Vognladningsgod, naar man har en hel Vognladning. Jeg vil nu dertil kun bemærke, at naar man gør en temmelig stor Forskel paa dette Punkt, begunstiger man Mellemhandlerne, de store Eksportører i Forhold til de smaa. Dette, at ethvert Mejeri, som kun har 11—12 Driller, kan affinde disse til modereret Pris, naagtet de ikke have en hel Vognladning, vilde jeg sætte megen Pris paa, og jeg synes nok, at man der har været